

SEPTEMBER PRI CICIBANIH

Cicibani smo prvi dan šolskega leta pričeli z ogledom lutkovno-igrane predstave z naslovom Poklic coprnice Mice. Predstava pripoveduje o mali coprnici Mici in njenem krokarju Alfredu, ki se spoprijemata z raznimi težavami in izzivi. Nekega dne se Mici zaposli kot knjižničarka in od takrat skrbi, da otroci lepo ravnajo s slikanicami.

Predstava je trajala kar 45 minut, a ker je bila zanimiva, nam je čas zelo hitro minil.

Že v začetnem tednu smo v istem dnevu praznovali kar dva rojstna dneva. Lovro si je na rojstnodnevni klobuček nalepil številko 5 in ga okrasil s petimi zvezdicami. Zapeli smo mu, mu voščili in prebrali slikanico, ki jo je prinesel v vrtec. Vrhunec praznovanja pa je predstavljala škatla presenečenja, iz katere je Lovro izžrebal igrico Glasbeni kipi, ob kateri smo zaplesali in se tudi zabavali. Dobil pa je še darilce z voščilom.

Brin pa si je klobuček okrasil s štirimi zvezdicami in številko 4. Tudi njemu smo zapeli, voščili, prebrali slikanico, ki jo je prinesel od doma. Iz škatle presenečenja je Brin izžrebal igrico Muca Copatarica, zato se je spremenil v muco, ki je otrokom skrila copate, medtem ko so oni "spali". Ko so se zbudili, je vsak poiskal svoje copate. Tudi Brinu smo za rojstni dan podarili darilce z voščilom.

Veliko časa preživimo na prostem, kjer razvijamo svoje gibalne spretnosti ob plezanju po igralih.

Obiskala nas je naša knjižničarka Nataša in nam prebrala pravljico z naslovom O kralju, ki ni maral pospravljati. Potem nas je povabila v knjižnico, kjer si je vsak izbral in si tudi izposodil po eno slikanico za branje v družinskem krogu. Otroci obnove pravljič iz slikanic v sklopu projekta Malček bralček pripovedujejo vzgojiteljicama v vrtcu.

Še tretje praznovanje rojstnega dne ta mesec: tudi Megi si je na klobuček nalepila klobuček številko 4 in ga okrasila s štirimi zvezdicami. Zapeli smo ji, ji voščili in prebrali njeno slikanico. Iz škatle presenečenja je izžrebala igrico Koga pogrešamo?, Megi je mižala, nekdo pa se je skril pod odejo in jo poklical po imenu. Megi pa je ugotavljala, kdo se skriva spodaj. Tako kot ostali, je tudi ona za rojstni dan dobila darilce z voščilom.

Rojstni dan pa je ta mesec: praznoval tudi Oto, ki je na svoj rojstnodnevni klobuček nalepil številko 4 in ga prav tako okrasil s štirimi zvezdicami. Zapeli smo mu, voščili in prebrali slikanico, ki jo je prinesel od doma. Na Otov rojstni dan smo se zabavali ob zvokih glasbe, saj je Oto iz škatle presenečenja izžrebal igrico Glasbeni kipi.

Pano hodnika smo okrasili z barvnimi slikami jesenskih brez. Pri ustvarjanju smo uporabili risalne liste, tempera barve, časopisni papir in mehurčkasto folijo, v pomoč so nam bili tudi čopiči, lončki in palete. Nekaj slik, ki smo jih naredili skupinsko, krasi celo hodnik Občine Črnomelj.

V mesecu septembru sta nas obiskala tudi policist Janez in policistka Brigita, ki sta nam povedala in med sprehodom po Dragatušu ter ob glavni cesti celo prikazala, kako se pravilno vedemo na cesti. Še posebej sta nas opozorila na nevarnosti, na katere moramo biti pozorni v prometu. Razložila sta nam še, zakaj morajo otroci sedeti med vožnjo v otroškem sedežu in zakaj morajo biti medtem pripeti z varnostnim pasom.

Meseca septembra se je pri nas pričelo nekaj odvijati, a tega še ne moremo razkriti. Vzgojiteljice so to temo začele z branjem pravljice Nekega deževnega dne, otroci pa s poslušanjem le-te.

Ker nas je zanimalo, kako nastane dež, smo naredili poskus. Kozarec smo napolnili z vodo, nato pa na vrhnji del kozarca nabrizgali nekaj brivske pene. S kapalko smo nato postopoma kanili kapljice mešanice modre tempera barve in vode na oblak in opazovali dogajanje. Ko je modra barva prešla skozi peno (ki je predstavljala oblak), je začelo "deževati".

Dež pa smo prikazali tudi zvočno, in sicer z lesenimi paličicami za igranje. Včasih so dežne kaplje padale glasno, včasih tiho. A so vedno kapljale po nekem ritmu, ki si ga je izmislila vzgojiteljica, otroci pa so ga s paličicami oponašali.

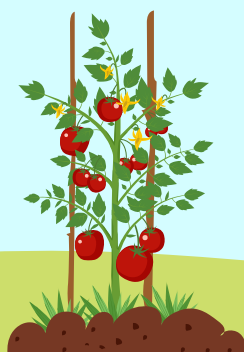
Celo sami smo naredili instrumente za oponašanje zvoka dežja. Z akrilnimi barvami smo pobarvali tulce od papirnatih brisačk. Ko smo na en konec tulca nataknili balon, smo v tulec nasuli nekaj riža, nato pa nataknili balon še na drugi konec tulca. Oba balona smo še privezali z vrvico na tulec, da bosta boljše pričvrščena. Tako so nastale dežne palice.

Dež nas je spremljal tudi pri reševanju didaktičnih listov, kjer smo na didaktičnem listu s svinčniki prevlekli črčkane črte dežnih kapelj. Potem smo pobarvali fantka z dežnikom in prav vse dežne kaplje.

Ker so bili septembrski dnevi še zelo topli in sončni, smo lahko pobrali zadnje zrele paradižnike na naši zelenjavni gredi. V igralnici smo jih oprali, razrezali in jih poskusili. Bili so zelo sladki. Isti dan smo imeli paradižnik tudi za kosilo, le da ta ni bil z naše grede. Ugotovili smo, da je naš paradižnik veliko bolj okusen kot tisti, ki je kupljen.

Lep septembrski dan smo izkoristili za športni dan. Odpravili smo se do Goleka. Najprej smo se ustavili pri gozdičku med njivami, kjer smo si potešili žejo, V gozdu smo objeli drevesa. Nato pa smo pot nadaljevali do Golečkega kala, kjer smo imeli malico (kar iz nahrbtnika). Na koncu smo zakrožili še okrog cerkve in se odpravili nazaj proti vrtcu. Če odmislimo sršene, pred katerimi smo bežali, nam je bilo na pohodu res lepo,

Začelo se je načrtovanje in vaja za igrico Nekega deževnega dne. Vladka je sešila kostume, Alenka pa jih je s pomočjo otrok dopolnila. Otroci so jih veselo oblačili in pripravljali rekvizite za vajo. Nadaljevanje sledi v novembru.

